

Ur Biskop Auléns herdabrev.

Kyrkomusikens uppgift är att tjäna gudstjänstlivet. Tvenne grundregler kunna därvid uppställas. Kyrkomusiken skall bjuda det bästa möjliga: den skall vårda sig om det rena, ädla och enkla, som är all kyrkomusiks signatur. Detta är icke bara ett estetiskt krav utan på samma gång och främst ett religiöst. Det är icke någon för det kristna livet likgiltig sak hurudana kyrkans toner äro beskaffade. Skall kyrkomusiken i djupare mening tjäna uppbyggelsen, skall den i sig bära något av »tonen från himlen», så måste allt vad förkonstling, svulstighet, banalitet och sentimentalitet hållas fjärran från kyrkomusikens tonvärld. Men kyrkomusiken skall samtidigt vara tillgänglig för församlingen. Den skall icke vara en angelägenhet för finsmakare och specialister. Det viktigaste av allt vad till kyrkomusiken hör är den sjungande församlingen.

Det kan nu synas som om dessa båda principer skulle komma i konflikt med varandra. Att det *kan* uppstå en dylik konflikt är nog uppenbart — allra helst i en brytnings- och omdaningstid sådan som den innevarande. Men konflikten är ingen nödvändighet. Den bär tvärtom i sig själv fröet till sin upplösning. Ty det förhåller sig dess bättre så, att endast det rena och enkla är hållbart. Allt annat har efemär karaktär. Det kan blomstra upp och leva för en tid, men dess tid är kort. Frågan om förenbarheten av kyrkomusikens tvenne huvudgrundsatser blir därför närmast en rent praktisk fråga, som får lösas från fall till fall. Intet vinnes här genom att med all makt forcera fram något visst kyrkomusikaliskt program. Ensidigheter och överdrifter tvingas alltid till återtåg. Kyrkomusiken innebär, när den är vad den skall vara, ett stycke kristlig fostran. Och det gäller här, liksom på liturgiens område, att det som skall fram skall växa sig fram med det inre livets rätt.

Vårt gudstjänstlivs alla olika former vilja vi vårda såsom den dyrbaraste klenod. Men det som till sist allt hänger på, det är icke vad vi göra, utan detta: att Anden själv värdigas taga formerna i sin tjänst och fylla dem med det liv, som utgår från levande Gud. Därför är gudstjänstens innersta bön:

O du Helge Ande, kom till oss in.
Med nåd och frid i dina trognas hjärtan bliv,
Din levande kärlekslåga där upptänd och uppehåll,
Du som av alla tungomål och land församlar folken
I Herrens Jesu Kristi tro endräkteliga.
Halleluja. Halleluja.
